

Tekstivastine: TIPOTE-podcast 2

Lapset laulavat johdannon:

Tervetuloa kaikki, tervetuloa kotiimme.

Tervetuloa kaikki, tervetuloa kotiimme.

Ollaan, juostaan, ilon ja onnen vuoksi.

Ollaan, juostaan, ilon ja onnen vuoksi.

Duarte (AI Voice-Over):

Tervetuloa Tipote-podcastin toiseen jaksoon! Olen tekoälyn avustama juontaja Duarte, ja tässä jaksossa minulla on apuna tekoälyn avustama juontaja Fernanda.

Yksi Tipote-projektin tuloksista on lisätä valittujen opettajien ja hallintohenkilöiden kapasiteettia opiskelijakeskeisessä inklusiivisessa koulutuksessa. Mitä tämä tarkoittaa käytännössä, Fernanda?

Fernanda (AI Voice-Over):

Käytännössä Tipote-projektin avulla valittujen opettajien ja hallintohenkilöiden kapasiteetin lisääminen opiskelijakeskeisessä inklusiivisessa koulutuksessa sisältää useita keskeisiä toimintoja:

Ihmisten kapasiteetin rakentaminen: Tämä sisältää muutoksia opetussuunnitelmiin, opettajien osaamiseen, fyysiseen saavutettavuuteen, opetus- ja oppimateriaaleihin sekä organisaatiokulttuuriin. UP-Maputon ja ISET-One Worldin päätoimijat saavat teoreettisen ja tutkimukseen perustuvan ymmärryksen inklusiivisesta koulutuksesta ja erilaisista pedagogisista lähestymistavoista.

Kouluttajien koulutusohjelma: Tämän aloitteen selkäranka on kouluttajien koulutusohjelma, joka sisältää viikon mittaisen koulutustilaisuuden kahdesti vuodessa, verkkotilaisuuksia ja mentorointia. Koulutustarpeiden analyysi tehdään aloitusvaiheen aikana. Koulutus suunnitellaan kaikkien neljän korkeakoulun kanssa, ja paikalliset vammaisuuteen ja inklusioon erikoistuneet kansalaisjärjestöt kutsutaan kouluttajiksi.

Lisätoiminnot: Muita toimintoja ovat opintomatkat ja vertailuanalyysi Mosambikissa, naapurimaissa ja Suomessa sekä henkilöstövaihdot Suomen ja Mosambikin välillä. Koulutetut kouluttajat jakavat kokemuksiaan seminaarien, työpajojen, levitystapahtumien ja podcastien kautta.

Nämä pyrkimykset tähtäävät inklusiivisten oppilaitosten luomiseen, varustamalla opettajat ja hallintohenkilöt taidoilla ja tiedoilla, jotka ovat tarpeen kaikkien opiskelijoiden tehokkaaseen tukemiseen.

Duarte (AI Voice-Over):

Tässä jaksossa keskustelemme näistä kyvyistä yhdessä Fredericon, Atalian, Camilon ja Manuelin kanssa. Voisitko esitellä itsesi lyhyesti? Kuka olet ja mistä tulet?

Frederico:

Hyvää huomenta, nimeni on Frederico Cossa, työskentelen ISET-One Worldin etäopetuskeskuksessa, joka kuuluu DPP Mosambikiin. Olen tämän TIPOTE-projektin avainasiantuntija ja samalla koordinoin TIPOTE-projektia ISET-One Worldista. Olen mosambikilainen. Kiitos.

Manuel:

Ok, hyvää huomenta. Nimeni on Manuel Geisa Chepissa Jr. Olen mosambikilainen, tulin ISET-One Worldista, jossa olen opettaja samassa laitoksessa ja samassa asuntolassa ja olen osa tämän projektin asiantuntijaa.

Camilo:

Olen Camilo Ussene, olen mosambikilainen, olen psykologi, opettaja Maputon pedagogisessa yliopistossa ja olen psykologian opettaja. Olen osa tätä Tipote-ohjelmaa ja siinä kaikki.

Atalia:

Hyvää huomenta jälleen. Olen Atalia Saide Mondlane, mosambikilainen. Olen Tipote-projektin asiantuntija ja olen osa projektin ryhmää 1. Olen opettaja Maputon pedagogisen yliopiston kasvatustieteiden ja psykologian tiedekunnassa. Kiitos.

Duarte (AI Voice-Over):

Mitä teet Output1:ssä? Kerro meille vierailuistasi naapurimaihin.

Frederico:

Ok, tästä asiasta, annan lyhyen kuvauksen vierailuistani naapurimaihin, tässä tapauksessa Botswanaan, viitaten Botswanan yliopistoon. Olin siellä joidenkin Tipote-projektin jäsenten kanssa ja teimme vierailun, joka koski sitä, miten yliopisto suhtautuu inklusiiviseen koulutukseen Botswanassa, miten he yleisesti tukevat inklusiivista koulutusta. Se oli hyvä kokemus, koska huomasin, että he ovat todella keskittyneet sisällyttämään kaikki koulutusjärjestelmäänsä. Yliopisto itse tarjoaa olosuhteet, jotta kaikki voivat olla samassa koulutusjärjestelmässä inklusiivisesti. Ja tämä oli erittäin tärkeää, koska saatujen toiveiden avulla pystyin jollain tavalla päivittäisissä käytännöissani laitoksessa, jossa työskentelen, yrittämään toteuttaa joitain oppimiani asioita Poço Alton yliopistossa. Ja minulle oli hyvä osallistua tähän opintomatkkaan, vertailuanalyysiin. Kiitos.

Manuel:

Ok. Minun tapauksessani en voinut osallistua tähän samaan matkaan. En voinut hyvin. Mutta kuulin kollegoilta, jotka matkustivat sinne, kuten Frederico, muiden joukossa. Mitä he tekivät. Se oli todella hieno kokemus ja oli hyvä.

Camilo:

Luulen, että Output 1:stä, me kolme menimme Botswanaan. Ja olimme Botswanassa, olin Botswanassa kollegojen kanssa, Fredericon ja Atalian kanssa. Ja todella menimme sinne, ensin meidän piti tehdä organisatorinen valmistelu mennäksemme Botswanaan. ja ei vain, ja valmistautua muiden kollegojen vierailuihin, jotka menivät Tansaniaan, periaatteessa Tansaniaan, kyllä. Ja Botswanassa kokemus, jonka sain, ja jaoimme ja ymmärsimme, on se, että inklusion järjestelmä Botswanassa on erittäin kehittynyt, hallituksen tasolla on huomiota instituutioihin, jotka työskentelevät tällä inklusion teemalla, kaikilla on sitoutuminen ja tarkoitus luoda parempia olosuhteita sekä materiaaleissa että tekniikoissa kaikille, jotka työskentelevät tällä inklusion alueella, oli erittäin mielenkiintoista ymmärtää, kuinka kaukana olemme Mosambikissa maasta, joka on niin lähellä meitä suhteessa tähän inklusion alueeseen, mutta se oli hyvä, koska se antaa meille enemmän rohkaisua lisätä tätä tietoa ja yhdessä instituutiodemme kanssa ja ei vain, jopa koko opettajien koulutusprosessille ja jopa yrittää puhua, vaikuttaa ihmisiin, joilla on päätöksentekovalta yliopiston tasolla ministeriöihin liittyen inklusioon, on hyvä, että meillä oli tämä kokemus, se teki meidät enemmän valppaiksi monien asioiden suhteen, joita teimme ja teemme edelleen, sanottakoon, että ne eivät todellakaan ole Salamancan julistuksen parametrien mukaisia, jotka me allekirjoitimme Mosambikissa myös, mutta Hyvä, nämä vierailut ovat hyviä, jopa nyt täällä Suomessa, ne ovat hyviä, koska ne saavat meidät ymmärtämään, kuinka paljon meidän on työskenneltävä ja mitä sitoutumista meidän on oltava tähän työhön ja jotta voimme saada oikeudenmukaisemman maan ja enemmän kansalaisuutta. Kiitos.

Atalia:

No, kuten professori Camilo ja professori Frederico sanoivat, olin myös osa ryhmää, joka vieraili Botswanan yliopistossa, Aberonin kaupungissa. Vierailimme Botswanan yliopistossa ja joissakin ympäröivissä kouluissa Botswanassa. Ja todella, mitä koimme, oli, että on yleinen tarkoitus, sitoutuminen, joka syntyy siitä, miten käsitellä inklusiivisen koulutuksen kysymyksiä. Ja ymmärsimme, että inklusiivinen koulutus on paljon enemmän kuin tietyn näkyvän vammaisuuden tunnistaminen. Se on paljon enemmän kuin se. Yksi asia, joka erottui meille, oli kysymys siitä, että kaikkien tarkoituksen vuoksi, Ihmiset työskentelevät intohimolla, työskentelevät omistautumisella ja päättäväisyydellä. Ja inklusiivinen koulutus heille on jopa enemmän lapsen integroimiseksi sosiaaliseen elämään, elämään, jotta lapsi voi integroitua elämään. toinen asia, joka oli merkittävä, oli se, että se on jo pakenemassa minulta, on kulunut jonkin aikaa, en muista, haluatko puhua siitä

Camilo:

työstä, jota tehdään kouluissa tai yhteiskunnissa, vierailuista, joita teimme näkövammaisten kouluissa tai yliopiston sisällä, näkemistämme materiaaleista, materiaalien laadusta

Atalia:

olen, mutta hyvin erikoinen asia, joka oli erittäin vahva, ja professori Camilo puhui siitä, kun olimme siellä, joka on, se on pakenemassa minulta, ehkä kun muistan, puhun siitä, ja on järjestelmä, joka on erittäin hyvin artikuloitu, joka on politiikat, että valtio, hallitus, yliopistot, koulut, jotka kaikki työskentelevät hyvin vertikaalisesti, yhdessä. Jos valtiolla on tarkoitus, on agenda, se myös seurataan yliopistojen tasolla ja aina virtaa kouluihin. Vierailimme joissakin

palvelukeskuksissa, vierailimme joissakin kouluissa, joilla on erityinen vammaisuus, joka on näkövamma. Seurasimme, kuinka lapset kouluissa sosiaalistuvat, jopa tilanteessa, jossa he elävät. he suhtautuvat kuin perhe, jossa koimme tilanteen, jossa on bussi, on lapsi muille lapsille, joita he seuraavat, auttavat heitä ylittämään, menemään bussiin, he ovat näkövammaisia lapsia bussiin, he eivät mene kotiin, ennen kuin he seuraavat kumppaneitaan. Tämä on strategia, jota koulu käyttää, heidän kumppaninsa voivat seurata ja ohjata nuorempia. Tämä erikoinen asia ei tule mieleeni.

Frederico:

Mutta se ei ole tämä yhteys, joka heillä on neuvoston, koulun, yhteisöneuvoston ja kunnan välillä, hallitus itse antaa tukea, jossa yhteisö, jos ei ehkä jätämme sen ulkopuolelle, mutta se kysymys, että yhteisö aina tuo raportin kouluun, mikä on tutkimus, jonka se teki ihmisistä, jotka kärsivät jostain vammaisuudesta, tarvitsevat inklusiota ja Tämän raportin jälkeen, jonka yhteisö aina antaa tiettyä aikana, koulu myös raportoi ministeriölle, antaa tukea näille perheille. Mikä on erilaista Mosambikista, ei tapahdu. Mosambikissa, joissakin tilanteissa, me mieluummin piilotamme, että meillä on jokin puute, tarvitsemme tukea, mieluummin jääme vammaisuuden tai ongelman kanssa, Kun taas heille, yhteisön jäsenet tekevät tämän koko tutkimuksen, tämän tutkimuksen yhdessä koulun ja hallituksen kanssa, luodaan ratkaisu.

Atalia:

Kyllä, se on yksi näkökohdista. Mutta näemme kyllä mielenkiintoisia tilanteita, jotka koskettivat meitä paljon ja joita me opettajina toteutamme käytännössämme ammattilaisina. Mutta heillä on myös haasteita. haasteita, kuten resursseja, joskus sopivia kohtaamaan jokin erityinen tilanne koulussa, ja myös haasteita vanhemmista ja huoltajista, joilla on vammaisia lapsia, jotka joskus eivät tee yhteistyötä, mutta on aina pyrkimys tuoda vanhempi kouluun, joka on myös tukea ja voittaa yhdessä tässä tilanteessa. Siinä kaikki.

Duarte (AI Voice-Over):

Ja kun projektin tulosten levittäminen on osa Output 1:n toimintoja, miten aiot levittää projektin tuloksia?

Camilo:

Luulen, että Output 1 on Output enemmän... liittyy prosessin suunnitteluun ja organisointiin, ja levittämisenä voisimme ehkä sitä ei ole vielä keskusteltu, mutta yksi ideoista on myös kerätä pieniä tietoja tästä tyylistä ja kollegoiden kanssa Output 2:sta ja jopa kollegoiden kanssa Output 3:sta pystyä välittämään tietomme, jotta projektin sisällä Output 1 näkyy, koska se on enemmän hallinnollinen ennen kaikkea, joten esimerkiksi minä Atalia, Frederico jopa Manuel olemme myös Output 3:ssa Koska näimme, että Output 1 on hyvin paikallinen ajassa joillekin toiminnoille ja sitten se ei tee mitään. Joten menimme muihin ryhmiin ja luulen, että noin 4 jopa. Päädyimme Output 3:n ryhmään, Living Lab. Joten jopa näiden kollegoiden ja kollegoiden kanssa Output 2:sta voimme välittää tietoa. Luulen, että se on todella hyvin yleistä tietoa siitä, miten työskentelimme tässä outputissa, miten matkat valmisteltiin, miten valmisteltiin monia asioita, mutta uskon, että output on todella organisatorinen, se on enemmän hallinnollinen

Atalia:

Todella tulee olemaan, mutta meillä on jo lähtökohta täällä, nämä podcastit, jotka yhdessä muiden ryhmien kanssa voimme auttaa, tehdä yhteistyötä, tukea levittämistä ja levittämistä. Ajattelemme myös strategiaa naapurimaiden lukioille, yliopistolle, mennä sinne levittämään hyviä kokemuksia, joita meillä on kontekstimme mukaan. Nyt muistan Botswanan uutuuden, en tiedä, sallitteko, että he mukautuvat inklusion muotoon, joka on heidän todellisuudessaan Botswanassa. Mukaan lukien luokissa, joissa kävimme, oli viittomakieliä, jotka ovat mukautettu Botswanan todellisuuteen. Viittomakieli on Botswanan. se ei ole yleinen, jossa meillä on A, heille A on toisessa muodossa. Joten, tämä on ensimmäinen asia, jonka unohdin sanoa. Joten, levittämisen ja viestinnän suhteen, syntyi idea, että yliopistojen keskusjohtojen tasolla voisimme kokoontua, puhumme johtajista, opettajista ja joistakin ystävistä ja levittää tätä inklusiivisen koulutuksen asiaa edelleen keskittyen digitaalisiin pedagogioihin, koska nyt olemme digitalisaation aikakaudella, joten meidän on luotava, miten voimme sisällyttää ilman poissulkemista, tietäen, että meillä on opiskelijoita, joilla ei ole riittäviä teknologisia resursseja olla luokkahuoneessa ja me välitämme ja miten varmistaa, että he todella oppivat, tämä on tilanne, jättäen erityisen ja fyysisen vammaisuuden kysymyksen, ja nämä ovat strategioita, joita ajattelemme toteuttaa. Kiitos

Frederico:

ja outputina näistä vierailuista, joita teimme Mosambikin sisällä, peruskouluissa ja lukioissa, jotka ovat UP Maputon ja Iset One Worldin kumppanikouluja, he jopa mainitsivat, että monet projektit ovat jo kulkeneet siellä, toteutettu, mutta tuloksia ei ollut. Joten heti asetettiin TIPOTE-haaste, Output 1, Output, joka järjestää, tuoda projektin lopussa, tuoda tuloksia, ja nämä koulut, joiden kanssa työskentelemme, ovat TIPOTE-projektin kumppaneita. tämä on yksi tavoista podcastin ja muiden materiaalien kautta, joita voimme vielä ajatella, joita käytetään projektin tulosten levittämiseen ja levittämiseen, ja meillä on myös UP Maputo ja Iset One World, meillä on jo viitattu kumppanikoulu, Iset One Worldilla on ADPP-koulut, jotka ovat EPF:itä, tulevaisuuden opettajakouluja, jotka myös työskentelevät kanssamme Tipote-projektissa, ja heidän on myös saatava tietoa, hallintaa, tuloksia siitä, mitä Tipote-projekti oli, mikä on se, josta puhuimme digitaalipedagogiikassa, kaikki tämä materiaali, tämä tieto on jaettava heidän kanssaan, nämä peruskoulut, lukioiden kumppanikoulut, samoin kuin julkiset ja yksityiset opettajankoulutuslaitokset, nämä EPF ja ADPP. joten meillä on tämä haaste, että voimme projektin lopussa todella tuoda tämän tuloksen

Camilo:

mutta tämä tulos on vain Output 1:n jäsenten tehtävä vai onko se oltava synkronoitu kaikkien outputien kanssa, jotta tämäntyyppinen levittäminen tehdään kyllä,

Frederico:

kuten viitattu Output 2:een, 3:een ja 4:ään, heidän on myös, koska he työskentelevät enemmän näiden Living Labien, STEMIn kanssa, digitaalisen tutkimuksen, sanotaan digitaalipedagogian tutkimuksen kanssa, joten on oltava tämä synkronointi varmasti, olen samaa mieltä

Manuel:

Tämä on todellakin se, mitä kollegat ovat jo olleet täällä sanomassa, podcast on jo väline, jonka avulla jaamme ja puhumme osallisuudesta, kokemuksista, kokemuksista, joita jokainen paikka, jokainen sektori, jonka aiomme käydä läpi, juomme sitä ja sitten jaamme sen myös muiden kanssa, mihin viittaamme, eli osallistamiseen: tässä tapauksessa osallistavaa koulutusta. On myös muita välineitä, joita haluan uskoa käyttävämme, kuten esimerkiksi pienet kirjat, pienet luennot, sen levittäminen, mitä voimme kokea, oppimamme levittäminen ja olemme täällä toivottamassa tervetulleeksi kaikille matkoillemme, joita olemme tehneet.

Camilo:

Nämä ovat siis kaikki minun sanojani. Haluaisitko sanoa jotain tuon kysymyksen lisäksi? Mitä tahansa Output 1:stä? Vai olemmeko valmiita? Ensimmäisestä tuotoksesta luulen, että siinä kaikki. Kuten sanoin, se on hallinnollinen ryhmä. Luulen, että menimme Output 1:n edelle. Keskustelussamme puhuimme muiden ryhmien kanssa, mutta mielestäni se on okei. Haluaisin sanoa, ensimmäisestä tuotoksesta, mutta itse hypoteesihankkeesta, että se on sitoumus, joka meillä kansalaisilla on oltava, että meidän ei pitäisi suhtautua kevyesti tehtäväämme, näihin matkoihimme, kokemaamme kylmyyteen, Botswanassa kokemaamme kuumuuteen, niihin hyviin asioihin, joita näemme sekä Suomessa että Botswanassa työskenteleviltä kollegoilta. Ja Mosambikissa matkustimme myös Mosambikiin, ja siellä näimme monia hyvin tehtyjä asioita maakunnissa, joissa vierailimme. Ja on tärkeää, että meillä on tämä sitoumuksena kansalaisuuteen ja että jos emme tee sitä tänään, seuraavat sukupolvet syyttävät meitä siitä, ettemme ole tehneet tänään jotakin hyvin vakavaa, eli osallistavaa koulutusta, tehdäksemme maasta, toistan, oikeudenmukaisemman, tasa-arvoisemman ja enemmän

Atalia:

Iloinen. Ja vahvistaakseni luulen, että olemme jo aloittaneet. Uskon, että meillä on etuoikeus yhtenä tässä hankkeessa mukana olevista ryhmistä tuntea tämä dynamiikka, tuntea osallistava koulutus. Luulin, että menisin tapaamaan vain jonkun, jolla on vamma, ja siinä se. Olen samaa mieltä professori Camilon kanssa siitä, että meillä on oltava kansalaisuus. Ei riitä, että kulutamme kaikki nämä kokemukset ja pysähdymme siihen, ja kuten olen jo todennut, yksi koulutusresurssikeskuksen teknikoista, myös Maputossa, sanoo, että tämän on oltava myötätuntoa, on vain oltava empatiaa, ja nytkin kuuntelemme esitystä, jossa puhuttiin ammatillisesta identiteetistä. Emme kaikki ole osallistavan koulutuksen alalla, mutta päädyimme rakastumaan tässä prosessissa. Joten tämä intohimo, ei vain kulutus, tiedon ja kokemuksen suhteen, toteutamme myös käytännössä. Se on haaste, mutta uskon, että ensimmäisinä ja etuoikeutettuina meidän on pantava jalkamme alas ja moukaroitava erittäin hyvin, kuinka välittää muille ja saada heidät ymmärtämään, että tämä on prosessi, joka meidän on omaksuttava ja tehtävä yhdessä. Uskon, että tytär on ollut tämän kanssa vuosia, hän on täällä missä on. En tiedä enkö erehdy, se on täällä missä se on. Luulen, että pääsemme sinne myös kävellen. Yksin

Frederico:

Olen itse asiassa hieman samaa mieltä, vain samaa mieltä siitä, mitä herra Camilo sanoi, meidän on jätettävä inklusiivinen koulutus käytäntöön, koska kyllä, se vie paljon aikaa, jos menemme seuraamaan kaikkia instituutioita, joissa en ole käynyt Tansaniassa, mutta ne, jotka olivat siellä, kertoivat samanlaisen skenaarion kuin Botswanassa, joten se tarkoittaa, että näistä edistyneistä instituutioista inklusiivisen koulutuksen suhteen en puhu Suomesta, se on sanalla, huipulla, joten tarvitsemme näissä kokemuksissa, joita saamme vierailuillamme näihin instituutioihin, meidän on otettava todellisuutemme ja yritettävä nähdä, voimmeko sopeutua joukkoon ja pystyä luomaan olosuhteet, jotta inklusiivinen koulutus ja monet muut koulutukseen liittyvät kysymykset yleensä voivat olla tasolla, voivat edetä seuraaville sukupolville.

Manuel:

Todellakin, uskon, että ne, jotka matkustavat, laajentavat uusia näköaloja ja laajentavat samoja näköaloja, meidän on otettava se, mitä meidän on opittava, jotta voimme tehdä parannuksia myös siihen, mikä maamme on, joka on Mosambik, joka mielestäni on Ja meidän on vielä tehtävä kovasti töitä. Ja näin meillä on tämä mahdollisuus. Ja aiomme tarttua ja aiomme myös jakaa nämä samat kokemukset, joita hankimme näissä horisonteissa, joihin juuri viittasin.

Fernanda (AI Voice-Over):

Kiitos, että kuuntelit tämän Project Tipoten johdantojakson. Seuraavassa jaksossa keskitymme digipedagogiikan ja digitaalisten teknologioiden käytön parantamiseen opettajien perus- ja täydennyskoulutuksessa. Muista kuunnella!